

Dissabte IV

2Sa 7,1-5.8b-12.14a.16; Lc 1,67-79

Desembre 24

*Z*ACARIES, EL PARE DE JOAN, quedà ple de l'Esperit Sant i es posà a profetitzar dient: «Beneït sigui el Senyor, Déu d'Israel: ha visitat el seu poble i l'ha redimit; fa que s'aixequi un salvador poderós a la casa de David, el seu servent, com havia anunciat de temps antic per boca dels seus sants profetes: ell ens salva de tots els enemics, de les mans dels qui ens volen mal. Ha mostrat així el seu amor als nostres pares, s'ha recordat de l'aliança santa que jurà al nostre pare Abraham, promentent de concedir-nos que, sense por, lliures dels enemics, li donem culte, amb santedat i justícia, tota la vida. I a tu, infant, et diran profeta de l'Altíssim, perquè aniràs al davant del Senyor a preparar els seus camins; faràs saber al poble que li ve la salvació, que li són perdonats els seus pecats. Per l'amor entranyable del nostre Déu, ens visitarà el sol naixent que ve del cel, per il·luminar els qui viuen a la fosca, a les ombres de la mort, i guiar els nostres passos per camins de pau.»

✦ **Preparació:** Ajuda'm, Esperit Sant, a entonar també jo un cant de benedicció, perquè Déu no deixa de visitar-me i fer-se present en la meua vida amb la seva misericòrdia.

✦ **Lectura:** Zacaries recupera la parla tot beneïnt Déu. En el seu càntic, fa un resum del que s'ha esdevingut: d'una banda, el naixement de Joan, precursor de Jesús, encarregat de preparar-li el camí amb la invitació a convertir-nos i a demanar perdó dels pecats. D'altra banda, la propera arribada de l'esperat, aquell que ens ha estat promès des d'antic, el que els profetes van anunciar: Jesús, descendent de David, Messies i servent de Déu. I tot això, per l'entranyable misericòrdia del

nostre Déu. Una misericòrdia que s'imposa a tots els impossibles humans i provoca una immensa alegria als *anawin*, els pobres i humils que ho esperen tot d'ell. De nou la misericòrdia, igual que en el Magnificat, és la paraula central del càntic, és expressió i resum de l'acció de Déu, la que mobilitza tota la història de la salvació de Déu amb el seu poble.

✠ **Meditació:** Estem en l'últim dia de l'advent. Tu també, beneeix Déu per aquest temps de preparació, de conversió, de tornada a ell. És bo beneir Déu, fins i tot quan els camins no estan del tot drets: no escriu Déu amb línies tortes? Fins i tot en situacions de pecat: «On abundà el pecat, sobreabundà la gràcia», diu sant Pau (Rm 5,20). Fins i tot encara que no ens sentim preparats, perquè «ell ve, ve, ve sempre» (R. Tagore). Només cal acollir la seva gràcia i la seva vinguda, sempre gratuïtes, immerescudes. I fer-ho amb un cor agraït i amb tot l'amor del món.

✠ **Oració:** Jo també et beneixo, Senyor, perquè ens tornes a visitar amb la teva entranyable misericòrdia, amb les teves entranyes maternals-paternals que es commouen pels teus fills, especialment pels més necessitats de la teva compassió.

✠ **Contemplació:** Davant del desig que tenia de construir una casa-palau, el rei David rep una negativa per resposta. Però una negativa que contenia una de les promeses més grans que s'hagin fet mai: la d'una descendència que ha de regnar a la casa d'Israel i que culminarà amb l'arribada del Messies. «Tu m'has de construir un casal perquè hi resideixi? (...) El Senyor t'anuncia que és ell qui et farà un casal. (...) Jo li seré pare, i ell serà per a mi un fill. (...) El teu casal i la teva reialesa es perpetuaran per sempre davant teu» (2Sa 7,5.11.14.16). Jesús és per a nosaltres la casa definitiva, el lloc de trobada amb el Pare, el santuari de la seva presència entre nosaltres.

✠ **Acció:** Tant Zacaries com Isabel, plens de l'Esperit Sant, beneeixen Jesús. És temps de beneir Déu pel regal que ens farà, que ens fa contínuament en Jesús.